

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oră 6 cr., a treia-oră 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Măcelarilor nr. 21.

Se prenumără și la poste și la librării.

În București

primește abonamente Ioan Lupulescu, secretarul Ligei, Strada Nouă nr. 2.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se inapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Două curente.

De când s'a ivit așa numita politică bisericească a guvernului unguresc în plan, de atunci a trebuit să vedem ceea-ce în alte state anevoie se va pute vedea. Mișcare mare în popor fără deosebire de naționalitate. Însă mișcarea cu prea puține excepțiuni contra politicii bisericești a guvernului unguresc. În multe locuri organele guvernului au întrevenit, împedecând întrunirile despre care aveau știre că se vor pronunța contra politicii guvernului. În alte locuri au împrăștiat pe cei întruniți ca să nu se poată pronunța și să nu poată lua rezoluțiuni.

Se înțelege că cu măsurile de acestea păreri politice nu se pot schimba. Poporul oprit astăzi să se pronunțe și să se manifeste, păstrează convingerile sale pentru timpuri mai bune, când va pute să se pronunțe, dară nu le schimbă pentru altele, care plac guvernului și subalternilor lui.

Dar' de altă parte guvernul avea lipsă mare de opinie publică în favorul vederilor sale politice. Înaintea Coroanei în special, guvernul numai atunci ar fi putut cu față cinstită să prezenteze proiectele pentru politica sa bisericească, când ar fi putut da Coroanei ocaziune să vadă că politica lui este spriginită de mase de cetățeni ai statului. Când ar fi putut demonstra într'un mod convingător că popoarele așteaptă cu nerăbdare să vadă odată ideile guvernului paragrafate în legi ca să poată fi guvernate în sensul acestora.

Opiniunea publică însă, de care guvernul mai avea lipsă și pentru lumea exterioară, era în contra vederilor sale.

Sfatul bun în asemenea situațiuni, zice Germanul, este scump. Guvernul unguresc cu toate acestea mult n'a umblat căutându-l, nu s'a gândit mult cum să ese din perplexitate.

Mașina, care nu dă de minciună pe nici un guvern, a fost pusă în lucrare. Comiții-supremi și vicecomiți prin congregațiunile municipale la ordin mai înalt s'au apucat să facă opinie publică în favorul guvernului. Și până acum nici o congregațiune municipală din câte s'au pronunțat, pe guvern nu l'a dat de minciună.

Avem dar' priveliștea interesantă, că în adunările publice ale poporului, în corporațiuni bisericești de diverse confesiuni și naționalități, manifestațiunile

sunt contra politicii bisericești a guvernului și în aceleași ținuturi, în aceleași districte și în același timp „representanța“ poporului municipală este pentru politica guvernului.

Se naște întrebarea, în care din aceste două curente poate fi expresiunea adevărată a poporului?

În acela unde poporul se manifestează liber și chiar și în contra pedicilor și opreliștelor ce i-se fac din partea organelor guvernului, sau în reprezentanțele comandate de guvern prin comiții-supremi, prin viceșpani și prin solgăbirii?

Credem că răspunsul nu trebuie mult căutat. Este o lege veche și totuși pură nouă, că în manifestațiunile libere neinfluențate este expresiunea adevărată a poporului. Ear' în manifestațiunile comandate de guvern este neadeverul îmbrăcat în voința aceluia, care pentru trebuințe diverse și-l comandă.

Trebuința pentru care se străduiește guvernul și pentru care folosește și mijloace de care nu-i fac onoare, România o cunosc destul de bine. Guvernul cu politica lui bisericească vrea să producă mestecătura din care să ese „națiunea“ dorită, una și nedespărțită, cu unica limbă maghiară dela Adriatică până la Carpați deocamdată, și până la Bosfor și Marea-neagră — ceva mai târziu.

Curentul pus la cale de guvern prin organele sale e condamnabil, pentru-că are tendențe păcătoase, tendențe ucigașe de popoare.

Românii și toți câți sînt contra acestui curent sînt adevărați patrioți și au toată dreptatea, când cu toată energia combat curentul nefecit.

Se zice însă că guvernul vrea liberalism și libertate, ear' cei care combat politica bisericească a guvernului lucră pe mâna reacțiunii, care retrogradă și promovează întunecul și opresiunea.

Vor ierta cei cu liberalismul și libertatea. Așa cum vrea guvernul unguresc, aderenții lui și toți câți îl spriginesc pe guvern să dee libertate și liberalism, să propage și promoveze libertatea, afară de Maghiari, nu știm dacă se va afla cineva ca să le primească. Căci, dacă este vorba să alegi între moarte și întunec și apăsare, apoi rele sînt toate, însă moartea tot rămâne cea mai rea. Ea îți cioantă toate speranțele. Din întunec, de sub

apăsare, cel puțin ai speranță că mai scapi.

Cu vorbe, fie cât de frumoase, nici guvernul unguresc, nici aderenții lui se nu creadă că vor mai amăgi pe cineva. Douzeci-și-șese de ani de școală constituțională ungurescă sînt prea destui, ca să știm ce să ne închipuim, când auzim pe Maghiari pronunțând cuvintele: liberalism și libertate.

Și așa între Români, și sperăm că și afară de Români, judecata asupra celor două curente este făcută.

Vorba ar fi acum, ca judecătii acesteia să i-se dee expresiune prin întreprinderi, care să zădărnicească cu desăvîrșire intențiunile guvernului unguresc și ale maghiarismului.

Procesul contra Memorandului Românilor. „Budapesti Hirlap“ (nrul dela 23 Maiu n.) se bucură a pute înregistra următoarea știre:

„Ni-se anunță din Sibiu, că procuratura supremă din Cluj a pornit proces în contra tuturor 25 membrilor comitetului național; comitetul este acuzat din cauza Memorandului, ear' acusa se bazează pe paragraful 173 al c. p. care tratează despre întemplierile negării puterii obligatoare a legii (a törvény kötelező erejének megtagadása esetéről.) Actul de acuzare a sosit deja la Sibiu.“

Dacă această știre e sau nu adevărată, noi nu știm, dar' știm că sub ori-ce formă s'ar urmări judecătorește Memorandul, acesta este și rămâne al poporului român.

Cearta între kossuth-iști.

După-ce s'au despărțit, kossuth-iștii s'au pus pe ceartă, după-cum li-se și cuvine unor bărbați vehemenți ca Pólonyi Géza și Károlyi Gábor, căci — minunea minunilor — zurbagiul conte a fost ales president al comitetului executiv al noii disidențe. La manifestul lui Eötvös și al tovarășilor sei, la rîndul lor răspund și ceialalți, polonyi-iștii. Ei caută a se disvinovați, în același timp și învinovațesc însă.

Eată părțile mai esențiale ale răspunsului lor:

„Se poate să fie și este între noi deosebire în ceea-ce privește modalitățile de luptă, dar' în ceea-ce privește sîntența principiilor nu este și nu poate fi.“ (Va să zică kossuth-iștii ei înșiși confirmă cele spuse de noi ieri: e cestic de temperament, se despart și

se ceartă ca copiii, eac'asa, când li-se năzare! Red. „Trib.“)

„O să ne bucurăm de triumful principiilor noastre, pentru dreptatea ce cuprinde principiile ele înșile; dar' nu pentru aceea, că am reușit să susținem ori să prelungim vieța unui guvern antinațional.“

„Partidul independentist și 48-ist nici până acum n'a avut și nici de aci încolo nu poate ave chemarea să fie mai governmental decât partidul guvernamental, care nici el din cestiunile religioase nu a făcut cestiune de partid.“

Ornanul de căpetenie al kossuth-iștilor, „Egyetértés“ în articolul seu de fond dela 23 Maiu ocupându-se de cearta ce s'a produs în partid, scrie între altele:

„Regretăm aduce ceea ce s'a întemplat în sinul partidului independentist și 48-ist. Ne pare tare rău, că în conferența dela 19 c. majoritatea a respins propunerea lui Eötvös Károly și a soților sei; pentru-că, după-cum am arătat în articolul nostru de Sâmbătă, aceasta presentă în lumină nefavorabilă atitudinea principiară a partidului în ceea-ce privește cestiunile religioase. Și mai mult regretăm apoi, că în urma acestui vot eșind din club Eötvös Károly cu amicii sei, s'a produs o rupere aparentă în partid. Zicem aparentă, pentru-că Eötvös și tovarășii sei au declarat că ese păstrându-și principiile privitoare la dreptul public.“

Articolul se termină exprimând speranța că la urma urmelor, după-ce năcazul parsonal de acum va trece, partidul ear' se va închea — înspre gloria și fericirea patriei.

Celelalte foi, între care „Pesti Napló“ și „Magyar Hirlap“ cred că cearta se va continua, se va învenina din ce în ce și va aduce după sine căderea partidului kossuthist. Amin!

Desvelirea monumentului.

În fine statua a fost desvelită și ungurimea toată poate să se entusiasmeze la vederea honvedului cu steagul în mână, ear' deasupra genii gloriei încoronând steagul și pe luptător. „Patriotismul“ este răsunat: nu departe de statua lui Hentzi, învinsul, s'a ridicat statuă și „martirilor și eroilor fără nume“ care la 21 Maiu 1849 au biruit asupra armelor austriace.

Statua s'a ridicat pe „diszter“, partea de mează-noapte a dealului dela Buda. Tâmbă-lul s'a făcut în chipul cuvenit. După-ce s'a cântat „himnusz“-ul și Szénássy Sándor a ținut un discurs ocașional, acoperemntul de pânză a fost dat jos, ear' publicul a început să aclame apoi pe Zala, sculptorul care a terminat statua, concepție a decedatului meșter Huszár Adolf. Degré Alajos a ținut un al doilea discurs, pe care nu l'a putut termina de emoțiune: a început să plângă. Întruțit fiind odată de strigătul „Éljen Kossuth Lajos“, enervatul ori emoționatul orator a amenințat că va chema poliția, ceea-ce la tot cazul a fost o notă caraghioasă a sârbării. Nu mai puțin caraghioși au fost apoi Bartók Lajos și Zala, care s'au îmbrățișat și au început să se sărute pe când publicul îi aclama (Bartók declamase o odă ocașională.) Spur János a predat apoi statua lui Gerlóczy Károly, primar al orașului.

Că sârbarea nu s'a petrecut după dorința sufletelor șoviniste, se poate vedea din următoarele scrisse ale ziarului „Magyar Hirlap“:

„Numai că este rușine, că Ungaria liberă sârbază în adevărată stare de asediu... (Alusiune la faptul, că miliția era consignată în casarme și cu pușca plină. Red. „Trib.“) Guvernul întreg ca un prost și cu lașitate s'a supus unui cuvânt îngâmfat și temerar, care i-a pretins, ca în fața adorațiunii națiunii să batjocorească figura eroilor nostri. A făcut-o. Statul maghiar a fost reprezentat numai prin soldați comandați pe piețe, a căror cartușieră a fost plină cu cartușe pentru cei-ce ar fi avut poftă să sbiere.“

Mult i'a supărat pe „patrioți“ faptul, că nu numai guvernul nu a fost reprezentat la sârbare, dar' nicidecum magnaților, dintre șpani a fost numai unul, dintre prelați nici unul, nici un honved și nici un oficer din armata comună.

Dar' ceea-ce i'a scos din fire pe șoviniști, e că tot în această zi Asbóth János, deputatul, fiul colonelului Asbóth Lajos dela 1848, a depus o coroană cu tri-color unguresc pe mormântul lui — Hentzy. Ei, asta nu mai e de răbdat! Foile ungurești cer ca parlamentul maghiar să pedepsească aspru pe — trădător.

Ar avé haz, ca afacerea în adevăr să ajungă în cameră, ear' Sir John Asbóth, cum fi zice în batjocură, să le spună câteva buchii înfocaților patrioți, încât acestora să le pară rău până și de sârbarea cu desvelirea care a făcut pricina.

Cum nici această zi n'a putut să treacă fără amăreală.

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Poesii populare.

— Din jurul Ponorului (Munții-Apuseni). —

Mamă, inima mă doare
Să mă duc în șezătoare,
Că merge și mândra mea
S'o ved cu cin' o ședă,
De-o sta cu un blăstemat
Până-i lumea n'o mai cat,
De-o sta cu unul de treabă
De trei-ori 'mi-o fi mai dragă

Frunză verde lemn uscat
Eu, mândră, mă duc din sat,
Bate vântul sub gîtău,
Mă duc, mândră, la Sibiu.

Dragostele de neveste
Sînt ca florile 'n fereste,
Când bate vîntul din jos
Umple casa de miroș,
Dragostea de fată mare
E ca floarea din cărare,
Când bate vîntul subțire
Atunci mă mai ia din fire.

Frunză verde trandafir
Mult mă cuget și mă mir,
De-oiu mai crește ce voi face,
Că pîn' acum gura-mi place,
Că-s copil tîner și mic
Totuși pup ca și-un voinic,
Dar' de-oiu crește și mai mare,
Voiu pupa mai cu înfocare.

Cel cu nevastă frumoasă,
Tot cu străji pe lîngă casă,
Dară eu cu cea urtă
Am tot casă odihnită.

Măndruliță gura ta,
Pentru mult nu o a-și da,
Pentru galbin pentru doi,
Pentru două mii de boi,
Galbinii, mândră, se gată,
Gurița ta nici-odată,
Și nici zece mii de boi
Nu fac cât buzele moi.

Spune, mândră-adeverat,
Căți voinici te-au sărutat,
Numai doi cu cioareci noi,
Cei mai mulți cu cioareci rupți.

Plînge pămîntul sub mine
Ca-un copil de trei zile,
Și eu plîng de asupra lui
De bănatul oare-cui.

Frunză verde mărăcine,
Pagubă, mândră, de tine
Ca de țeara jumătate
Că ești gârjoabă de spate.

Câte fete cu peptare
Toate-s strîmbe de spinare,
Ca cărligul la căldare.
Dar' lelea-i neagră ca dracul
Buzele-i sînt ca bumbacul.

Decăt cu o soacră 'n casă
Mai bine dracul pe masă,
Decăt cu soacră pe spată

Mai bine peatră să bată.
Decăt soacră în ocol
Mai bine foc și părjol,
Că de foc tot poți scăpa
Dar' de soacră ușor ba.

Măi, bădiță, strugur bun
Te aș mănca și nu mă 'ndur,
Te-aș lăsa și te-i usca
Și inima m'o durea.

Vai de mine ce îmi plac mie
Mere roșii din hârtie
Badea care știe scrie,
Mărul roș de jumătate,
Badea care știe carte.

Cât fi dealul de mereu
Nu-i draguț frumos c'al meu,
Nici în sat nici în oraș
Nici în cetate la Blaj.

La nevasta care i hidă
Nu i slobod nici să ridă,
Las' să ridă cea frumoasă,
Cea hidă șeadă acasă.

Nevastă, nevastă dragă,
De 'ți urit bărbatul
Du-te 'n lume cu altul,
De-i vedă că 'ți mai rău,
Întoarnă-te la al tîu.

Mori, mori, mori, urtă mori!
Să mă 'nsor de a doua-ori,
Mori urtă, mori ciupoasă
Să-mi iau alta mai frumoasă!

Sînt ficior cu trei cămeși,
Două nu-'s, una să-mi facă
Dac'o face mama clacă.

Are mama două oi,
Una-i neagră, alta-i albă,
Nu-mi face cioareci de treabă

Am un bade lîngă vale
Cu cămeșa cu o floare,
Când îl ved Dumineca
Rupe-mi-se inima,
Când îl ved în cele zile
Că de tot mă pune bine.

Frunzuță verde de soc
Dragu-mi cu cine joc
Că miroasă-a busuioce,
Ba 'mi drag lîngă mireasă
Că miroasă-a iarbă creată.

Nevastă frumoasă ești,
Cu bărbatu cum trăești?
Eu cu el trăesc ca dracul
Că și-aseară 'mi-a spart capul,
Duminecă dimineața
M'a bătut rău cu lopata.

Trei zile de post au fost
De când la mândra n'am fost,
Și-or mai trece trei de dulce
Pîn' la mândra mă voi duce.

Culese de Laurențiu Ciorbea.

Arya.

Legendă biblică.

De

Louis de Meurville.

(Urmare și fine.)

Așa umblară ei până spre zori.

Atunci Iafet se afla tocmai pe malurile mării. Oboseala și neliniștea îl doborîșeră atât de mult, încât se hotărî să se odihnească la umbra unei stînci care despărția marginea pădurii de plaiul nêsipos.

Descăleacă și pleca pe jos trist și descurajat.

Ocolind stîncă ajunsese în fața unei peșteri înconjurate de nêsipul aurii întins ca un covor.

Arya!

Aici era Arya adormită și abia învîlită pe corp cu tunica ce-și scosese ca să se apere de asprimea nopții.

Ea auzi glasul lui Iafet, și cum el o chema roși la privirile lui. Repede ca pasărea spîriată se ridică și voia să fugă în fundul peșterii, însă piciorușele ei gingașe se înfășurară în vestmîntul cu care căuta să acopere trupul ei și Iafet o prinse în brațe.

— Fiică pămîntescă, de ce fugi de noi? De ce ne părășiși astfel?

— Lasă-mă, Iafet, lasă-mă, căci mie nu-mi duce nimenea grija. Mi-ați scăpat viața, dar' vieța pentru mine este mai amară decăt moartea; căci trebuie să trăesc ca-și-cum aș fi moartă. Lasă-mă, căci vîzîndu-te pe tine mă simt mai rău decăt în absența ta. Lasă-mă să mor, să trec la

Intrunirea agricolă din Slimnic.

(Raport special al „Tribunei“.)

Sibiu, 6/18 Maiu 1893.

Scurt timp după expoziția de vite din Pianul-român și după întrunirea din Lancrem, comitetul central al „Reuniunii agricole“ a ținut Duminecă în 14 Maiu v. a. c. o întrunire agricolă în Slimnic, dacă nu mî înșel a 3-a în decursul primăverii acesteia.

Mai înainte de a vă face o dare de seamă mai amănunțită despre întrunire notific, că comuna Slimnic este locuită de Sași și Români. Români sînt peste 300 familii de religiuina gr-or. și gr-cat., (cei din urmă cam 120 familii) române, care erau păstori pe la vitele Sașilor, azi însă sînt în majoritate numerică față de Sași. Românii fac relativ însemnate progrese, căci chiar și azi cumpără moși. Fiind 2 casei române în comună, există și 2 edificii bisericești și 2 școli care de care mai rău dotate. Mai mulți țărani din comună știu scrie și ceti. Românii de aici sînt isteți, muncitori și buni la inimă.

Anul trecut s'a terminat comasarea hotarului și predarea nouelor table în posesiunea fiecărui locuitor. Comasarea însăși a adus poporăniunea comunei fără privire la naționalitate, în mare confușiune.

Intrunirea s'a ținut în edificiul bisericii gr-or. în prezența aproape a tuturor locuitorilor români din comună. Oaspeți străini, afară de Sibiu, am observat numai din Șura-mare. De dorit ar fi, ca dela astfel de întruniri folositoare pentru noi toți, să nu absenteze nici un preot, învățător și cărturar mai cu dare de mână din împrejurime.

Discursuri la această întrunire a ținut dl. președinte al reuniunii Eugen Brote și membrul din comitet dl. Comșa.

Dl. Eugen Brote și-a introdus discursul său interesant prin prezentarea comitetului central al reuniunii agricole adunată. Reuniunea agricolă română — zice d-sa — e ceva nou în viața noastră publică, și ea are să-și câștige prin lucrarea sa încetul cu încetul încrederea țăranilor române. E lucru firesc, dacă țăranul și săteanul român, atât de des exploatat și asuprit de „domni“, privește pe „domnii“ și atunci cu neîncredere când înțelege că sînt Români. Prea de multe ori a pățit-o, prea adese-ori a fost părlit, încât se-și deschidă inima așa dintr'odată. Era trebuința de întemeierea acestei instituții noi ale noastre? Fără îndoială. Oamenii bătrâni din adunarea de față, dacă caută în trecut, vor găsi că de mult sînt supuse schimbării toate în această lume. Nu s'au împlinit spre pildă, zece ani, de când în această comună toți plugarii arau moșiile lor cu plugul vechiu de lemn; nimenea nu știa de alt plug. Astăzi nu mai e plugar, care să nu-și fi schimbat plugul vechiu cu un nou plug de fier. Cucuruz s'a sămănat aici de când ne-am pomenit, și totdeauna sămănta s'a aruncat cu mîna în pământ, ear' săpatul s'a făcut tot cu mîna prin săpă. Astăzi mulți din plugarii și-au cumpărat mașini pentru sămăntatul și săpatul cucuruzului. Imblăciile tot mai mult sînt încoluite prin mașini de imblăciit. Eată dar' că plugarul este împins și el a se da după pîr și a se folosi de lucruri noue, care se ivesc mereu.

Aici în comună s'a săvîrșit în primăvara aceasta cu moșia o schimbare, care pe toți

plugarii i-a pus pe gînduri: v'ați strîns sau — cum se zice cu un cuvînt nou — v'ați comasat moșia la un loc. Această schimbare însemnată v'a cam adus în încurcătură și nu știți cum să procedați mai bine. Eată dar' că simțiți trebuința a asculta sfaturile altora și a afla cum au făcut alții în asemenea împrejurări. Pentru aceea am venit aici.

Rîul cel dintîiu de care v'ați lovit e, că lipsind pășunile de mai înainte, nu mai puteți ține atîtea vite. Al doilea rău e, că v'ê este teamă, că în lipsa ogoarelor grăul nu se mai face nici așa frumos, nici în măsura de mai înainte. Amîndouă aceste rele au să urmeze fără îndoială, dacă nu veți schimba la noua moșie și felul lucrării ei.

Vite s'ar pute ține cât de multe dacă ar fi nutreț, ear' grăul s'ar face frumos și mult dacă pămîntul s'ar pute lucra și gunoi ca și în ogoare. Așadar' nișuțele noastre trebuie să meargă în două direcții. Una: a produce mai mult nutreț, a doua: a pregăti locul de grău așa, ca să fie tot cu atîta putere, ca și mai înainte când erau ogoarele. Pentru a ajunge aceste ținte, trebuie să știm că grănele au rădăcini care se răspîndesc mai mult la suprafața pămîntului, pe când plantele de nutreț, trifoiul și luțerna, tocmai dimpotrivă își trimit rădăcinile la mari adîncimi. Înțelege fiecare că schimbînd într-o ordine oare-care aceste plante una după altea, fiecare plantă găsește în pămînt condițiuni favorabile. E tocmai așa ca și când ai muta o porară de pe un umăr pe celălalt; până-ce os-teneste umărul drept, se odihnește cel stîng.

În sfîrșit vorbitorul recomandă următoarele ordine de sămăntări: în anul prim: cucuruz (gunoit din greu); în anul al doilea: ovês, orz sau alte primăveri cu trifoi; în al treilea: trifoiu, în al patrulea: trifoiu, în al cincilea: grău.

Trece peste cadrele acestui raport a urmări pe dl Brote în expunerea detaliată a aplicării acestui sistem de economie, expunere altcun însoțită de interesul cel mai viu al țăranilor.

Discursul a fost urmat de o discuție, la care au luat parte țăranii Luca Bobeș, Ioan Gheorghian și preotul Oprîș dela Șura mare.

Luînd apoi cuvîntul dl D. Comșa ține un discurs despre cultura fînațelor, și drept lucruri noi pentru țăranii din aceste părți, recomandă gunoarea fînațelor, apoi folosirea așa numitei grape de livezi „și în urma risipirii mușinoaielor sămăntarea cu flori de fîn a locului de pe care s'a nimicit iarba. Dinsul insistă pentru înființarea unei tovărășii agricole, prin ce li-s'ar ușura procurarea de ori-ce soi de mașini (unelte) agricole, dar' și până la înființarea tovărășiei agricole avînd trebuința de ori-ce mașini, să se adreseze la comitetul nostru, care bucuroș le pune la dispoziție în mod gratuit.

La fine parochul Clemente Nicula mulțumește comitetului pentru ostenețile aduse pentru prosperarea țăranului român peste tot. Dl. președinte mulțumește poporului prezent și în special ambilor preoți pentru buna primire și pentru alipirea și încrederea, de care a făcut părtașe reuniunea noastră, dorește țăranului român din Slimnic progres tot mai mare.

Discuțiunea asupra mai multor afaceri de interes economic local s'a urmat și la masă, dată în edificiul școlii de frunțașii co-

munei, unde de sine înțeles, s'au ridicat mai multe păhare în onoarea celor-ce au meritat să fie sărbătoriți. Pe la orele 7 seara comitetul central, petrecut până aproape afară din comună de toți frunțașii români, s'a reținors la Sibiu.

In cestiune personală.

Dl Teodor Bule, vicerector și profesor gimnazial în Beiuș ne trimite spre publicare următoarea declarație:

Stimate Dle Redactor?

În călătoriile mele făcute în Italia, Franța și Elveția, dela nime n'am avut nici o misiune, nici am reprezentat pe nime; prin urmare nici am putut să am alt scop, decât acela că, ca preot și profesor care m'ê ocup și cu știința și pedagogia: să studiez peopole, să-mi completez cunoștințele și să fac experiență.

M'am interesat așadar' mai mult de biserică, art și învățămînt.

Că pe unde am umblat, — umblînd firește în tot locul ca om privat — ce am văzut și experiat nu sînt dator să dau seamă nimîrui. Voiu face seamă atunci când voiu da publicității suvenirile mele de călătorie din Italia și Franța. Atîta amintesc și aci, că în cale către Paris am stat și în Torino unde am văzut și pe Kossuth. Și cine are să-mi facă vre-o imputare pentru aceasta? Ca călător merg unde îmi place și m'ê nisuesc să v'ed tot ce pot. Asta s'a întîmplat înainte de aceasta cu trei ani, ceea-ce nu odată am enarat-o amicilor și cunoșcîților mei.

Permiteți-mi acum, domnule redactor, să reflectez și la insultele mult malițioase ale Bihoreanului.

Zice că m'am crescut „din mila și îndurarea sufletelor nobile române din Beiuș“.

Am fost prunc sărac și orfan, și ca atare doi ani am fost în serviciu pe lungă afinul meu Leulu Palfalvai, atunci profesor în Beiuș, ear' leualții apoi i-am petrecut ca instructor la mai multe familii. De aici se vede apriat, că nu din „milă“, ci din sudoare și omenie m'am crescut.

Mai încolo B. m'ê numește: „denunțator“, „poconitor“, „îmbulzător“ etc. Cedînd aceste epitețe infame judecării publicului român, care m'ê cunoaște, pe Bihoreanul și de clar de calumniaț malitios, până-ce nu va dovedi, că în ce mod, unde și pe cine am denunțat?

Principiul meu a fost și este: Totdeauna să-mi împlinesc datorința conștiinței acolo unde sînt pus. Aceasta o recomand și Bihoreanului, și atunci poate fi sigur, că nu va avî timp să umble după bărfeli și epitețe insultătoare.

T. Bule,

vicerector și profesor gimn.

CORESPONDENȚA

„TRIBUNEI“.

Rîmnic-Velcea 8/20 Maiu 1893.

(31/5 Maiu în Rîmnicul Velcei.) Deși în anul acesta din mai multe puncte de vedere nu s'au putut face o sîrbare așa după-cum a fost anul trecut, totuși o seamă dintre noi, dintre cei mai cu spirit național întruindu-ne ne-am decis a sărbători ziua cel puțin prin celebrarea unui parastas pentru vecinica pomenire a nemuritorilor martiri ai sînteii noastre cause naționale, în care scop am și făcut un paras-

tas și am hotărît celebrarea lui în catedrala sînteii episcopii din Rîmnic.

Avișai fiind despre aceasta toți Transilvănienii la orele 10 a. m. ne-am întrunit cu toții în număr de peste 60 persoane, între care și zelosul nostru președinte al Ligei secțiunea R.-Velcea Dr. Ioan Suciu și dl secretar archid. Gibescu și alți mulți cetățeni.

Actul celebrării s'a săvîrșit cu mare pompă de către 3 preoți și 2 diaconi, amintindu-se numele tuturor bărbaților frunțași începînd cu nemuritorul episcop Andreiu și sfîrșind cu neobositul și mult regretatul decedat de curînd George Barițiu. Fie-le țîrnia ușoară și memoria binecuvîntată în veci. La sfîrșit s'a cîntat de către noi toți un întret, „Vecinica lor pomenire“.

Cu ocaziunea aceasta au binevoit a contribui următorii domni: Dr. Ioan Suciu, vicerectorul Ligei 5 lei; Alexandru Predovicu, curelar 8 lei; Ilie Herța 4 lei; Petru Herța 3 lei; Constantin Hanciu 3 lei; Ioan I. Simian, Nicolae I. Simian, Oprea I. Simian, Dumitru Hanciu, Nicolau Moisin, Nicolau Stelea, Dumitru P. Bloț, Petru Bloț, Dumitru Simian, Nicolau N. Simian, Nicolau Beju și Constantin Popa, toți din Seliște câte 2 lei. Maniu Bloț 1 leu; Ioan Caea, Ioan Ștefănescu, Ștefan Costea câte 2 lei și Petru Roșca, George Morariu câte 1 leu. Primească acești domni mulțumită.

Pe această cale s'au încasat 60 lei, s'au spesat 40 lei și restul s'a dat domnului casar al Ligei spre a se întrebuița la cumpărarea unui drapel.

Ca încheiere voiu a aduce că după celebrarea parastasiului ne-am întrunit cu toții afară la cetățuia proprietatea domnului Dumitru Hanciu, și acolo pe iarbă verde și sub cerul liber și neinfecat de aerul sovînismului ne-am petrecut cu cîntări și jocuri naționale până seara, când ne-am întors cu toții cîntînd „Deșteaptă-te Române“, aducînd fiecare o dulce suveniră și dorindu-ne ca și la anul viitor să ne întîlnim așa de voioși. S'ê deee Dumnezeu!

Raportor

Constantin Poppa.

CRONICĂ

Archiducele Iosif în Orșova. Ni-se scrie din Orșova că archiducele Iosif e așteptat pe 8 Iunie n. s'ê sosească acolo. Pentru primirea Archiducelui se fac mari pregătiri.

Calătoria Archiducelui Francisc Ferdinand. „*Estreblatt*“ anunță din Londra, că la reîntorcerea sa din călătorie, Archiducele Francisc Ferdinand d'Este va visita și Londra, spre a mulțumi în persoană reginei pentru atenția ce i-au dovedit autoritățile din India cu prilegiul petrecerii sale acolo.

Schimbări în corpul comiților-supremi. „*Pesti Naplo*“ aduce știrea că retragerea comiților-supremi Paul și Maurițiu Eszterházy din posturile lor e fapt cîmpliut. Același ziar anunță mai departe că și alți comiți-supremi au împărțit guvernului intenția de a se retrage din posturile lor.

Știrea postală. Ministrul de comerț face cunoscut că pentru mai marea siguranță a conținutului scrisorilor cu bani se vor pune în vînzare plicuri cupțușite cu pînză, bucată cu 2 crețari sau 4 bani.

Cavalermism asiatic. Din Arad ni-se comunică următorul fapt: În 9/21 l. c. d. a. fetele internatului de acolo au eșit ca de obicei și în ziua aceea la preumblare în corpore pe strada Kápolna. Căpitánul orașului Nyáry și încă un domn „nobil“ de al lui Attila le vede venind către dînșii și zice către oracul seu „*It júnnek az oldó rifók*“. (Aici vin bulendele române.) Fiind ei tocmai sub fereastra unei nobile dame române, aceasta i'a răspuns tot ungurește: „*Ruşine s'ê-i*“ fie la un căpitan ta da astfel de epitețe unor fetețe nevinovate“. La cuvîntele acestea nobilii „cavaleri“ s'au uitat în sus și au trecut mai departe fără a zice nimic. Acesta este căpitanul care a pedepsit pe teologul Horvath cu 100 fl., pentru-că a știut să-și răspundă românește la întrebările făcute când d-sa a venit cu soții sei de pe pustele maghiare să spargă ferestrele la seminar. Într'adevăr un cavaler demn de Hunii lui Attila!

Maial. Învîțătorii dela școlile populare gr-or. române din Sibiu-cetate și suburbii vor arangia cu tinerimea școlară Luni în 18 Maiu c. (a doua zi de Rusalii) o petrecere de vară în Dumbrava Sibiului, la care se invită prin aceasta toți amicii și binevoitorii școlicii. Fiind timpul nefavorabil maialul se va ține în 21 Maiu c. (Sf. Constantin și Elena). Eventualele oferte în favorul bibliotecii școlare se vor cuita pe calea publicității.

Petreceri. Tinerimea română greco-orientală din C o j o c n a, sub conducerea dirigentului Ioan Luca, invîțător, invită la petrecerea populară împreunată cu cîntări și toparul ce o va arangia Luni în 17/29 Maiu a. c. în sala școlii gr-or. din loc. Venitul curat este destinat pentru bibliotecă populară. Suprasolviri și oferte marimoase se primesc cu mulțumită și se cuitază publice. Începutul la 6 oare seara. Prețul de intrare: 30 cr. de persoană și

60 cr. de familie de 2 membri. Cu vîptuale se prevede fiecare, ear' de beutură se îngrijește hotelierul. Programa: 1. „Deșteaptă-te Române“, cor. 2. „Sentinela română“, poesie de V. Alexandri, declamată de Nicolae Rațiu. 3. „Sub această neagră stîncă“, cor. de G. Dima. 4. „Sila“, poesie de C. Boliac declamată de Susana Suciu. 5. „Din departare“, serenadă de Marschner, cor. 6. „Măriea strămoșilor“, declam. de G. Radu. 7. „Uite mamă“, cor de G. Dima. 8. „Marșul Ligei“, solo de Vasile Moldovan. „Cinel-Cinel“, comedie într'un act. Persoanele: Pitarul (Sandu), dl Negru Radu. Smărăndița, d-soara Victoria Nemeș. Tincuta, d-soara Anisia Moldovan. Florica, d-soara Maria P. Chira. Graur, dl A. Negru Radu. În pauză se vor juca „Călușul“ și „Bătuta“. *Comitetul arangiator.*

Din Satul-nou primim o invitare la balul și concertul ce se va arangia Duminecă, în ziua de Rusalii, cu prilegiul sfințirii bisericii greco-orientale române de acolo. Programul concertului e următorul: „Eată ziua triumfală“, de W. Hummel, executată de corul bărbătesc. „Capela“, de Kreuzer, executată de corul bărbătesc. „Visul“, cîntat solo de dl Procopie Boșculeț, acompaniat pe flaut de dl Costache Tîrîniș și de orcheștră. „Din departare“, de J. Vorobchievič, executată de corul bărbătesc. „Hai în horă“, de G. Dima, executată de corul bărbătesc. „Al vînturului bun rîmas“, de Mendelsohn, executată de corul bărbătesc. Începutul concertului la 8 oare seara. Prețul de intrare la concert și bal 1 fl de persoană.

Presă ovrească despre întîmplările din Praga. Foile jidănești din Viena vorbesc despre întîmplările petrecute în dieta din Praga ca despre o lovitură de stat Ba „*Neues Wiener Tagblatt*“, organul de căpetenie al jidăniilor din Viena, merge încă și mai departe, când zice că consil ul de ministri va cere punerea sub acuză a deputaților cehi-tineri pentru nimicirea pulturilor din sala de ședințe a dietei, sfîrșicarea hârtiei, aruncarea ceruselor de pe masa stenografului etc. Mai boacăne lucruri nici că se poate.

Excursiune. Elevii academiei comerciale din Cluj cu profesorii lor au făcut zilele acestea o excursiune la Porțile-de-fer. După-cum ni-se scrie din Orșova, ei au sosit la 21 c. acolo și după-ce au vizitat Adacele-ul și lucrările dela Porțile-de-fer, în ziua următoare au plecat la Băile-Herculane.

Demonstrație. Se deosează din Praga că mareșalul țîrii prințul Lobkowitz a fost surprins zilele acestea în demonstrație. Când principele după închiderea dietei, boește, a plecat la moșia sa Bezczkowitz, a fost așteptat de o mulțime mare de oameni, care în momentul urcării sale în trăsură a isbucnit în strigăte de „pereat!“

Împărțirea drapelelor noilor regiamente române. Cetim în foile din București: Ceremonia drapelelor date noilor regiamente s'a făcut Duminecă în palat, în sala tronului fiind de față Maiestatea Sa regele, prințul Ferdinand, prințesa Maria și un mare număr de persoane oficiale, ministrii și generalii. Ceremonia a început la orele 8 și jumătate seara. În sunetul mișcilor au fost aduse drapelele înfășurate și puse la picioarele tronului. Maiestatea Sa regele întîind un pas, a luat drapelul și a bătut primele ținte care-l leagă de mîner, apoi principele Ferdinand a bătut de asemenea câteva ținte și după suverani au urmat generalii respectivi. Regele a luat apoi drapelele și împărțindu-le generalilor, s'a adresat către corpurile de gardă ale regimentelor care erau de față și către celelalte persoane, îndemnînd pe soldați să-și apere cu demnitate drapelul lor și să-și ridice la nivelul mării al celor drapele care își au istoria lor în luptele eroice. Generalii respectivi luînd drapelele le-au dat sublocoteninților și corpurile de gardă al fiecărui regiment creat acum. S'a dat drapele regimentelor 2 cetate, 9, 10, 11 și 12 de artilerie și regimentului 4 de roșiori. Ieri la metropolie după Te-Deum sau sfințit drapelele, care au fost împărțite definitiv regimentelor lor respective.

Generalul I. Em. Florescu †. Foile din Teără sosite nouê astăzi aici anunță încetarea din viață a generalului I. Em. Florescu spre Duminecă în Paris, unde s'a dîsbăt și caute de sănătate. Generalul I. Em. Florescu s'a născut la anul 1818. El a fost în trei rânduri ministru de războiu, la 1856, la 1876 și 1882, ear' la 1890 ministru-president și mai tîrziu președinte al senatului.

Intrunirea liberalilor. Alătărieri liberalii români au ținut o întrunire la „Dacia“. Întrunirea s'a petrecut în liniște. Au vorbit domnii Dimitrie Sturza, St. Ștredra, N. Crătușescu, Angelescu, Mărgărețescu, Dincă Schilerul, Delavrancea și N. Fleva. Întrunirea s'a terminat la orele 5.

Album comemorativ. Comitetul instituit pentru organizarea sărbătorilor pe care le va da societatea presei din București în zilele de 21, 22 și 23 Maiu curent în grădina Cișmigiu, după-cum cetim în foile din Teără, a luat hotărîrea de a se scoate cu acest prilej un album comemorativ. S'a ales și o comisiune care să hotărască modul cum va fi alcătuit acest album. Membrii comisiunii se vor consfătu cu pictorii, sculptorii români etc. de vază, în privința alcătuirii albumului.

Cutremur de pămînt. Sămbătă în 20 l. c. n., la 9 și 1/2 oare seara s'a simțit în Orșova un nou cutremur de pămînt cu oscilațiuni nord-sudice. Cutremurul a durat cinci minute.

strălucirea eternă. Iehova, pe care toată noaptea l-am implorat, se va îndura de mine și m'ê va lua.

Iafet voi să-și răspundă, însă Arya își perdă vînturile și galeș leșină ca și moartă.

El o depuse încetișor pe nîșip, răzîmîndu-i capul pe brațele sale și căută să devină viu sub reflexele pe care valurile îl reflecta în grotă.

— Arya, te iubesc. Ascultă-mă. Nu nuri. Arya nu mai auzia, însă sinul ei ușor se ridica, cu greu începea respirațiunea și în fine putu șopti:

— „Mi-e foame!“

Atunci Iafet turburat alergă spre țern, strînsse câteva scoici ce se deschiseseră la soare și i-le aduse Aryei.

Cu un zimbet fi mulțumii.

— Am avut un vis frumos, — zise ea. „Mi-se părea că Tatăl din ceruri venise la mine și îmi dăruise împărăția nemărginită în schimbul celor-ce le avusesem la tatăl meu. Tu erai... Nu, nu mai spun, căci visul acesta nu poate fi adevărat.

— Spune-mi. Finește. Eram eu cu tine, eu eram rege? nu e așa? Da așa va fi, căci te iubesc, Arya, și vei fi femeia mea înainte lui Dumnezeu și înaintea tatălui meu.

Arya îl privia lung și părea că nu înțelege. Ea trăia încă în visul ei și nu putea găsi cuvînte. În cele din urmă o lacrimă îi curgea de-alungul obrazilor și pică în scoica care i-o dăduse Iafet.

— Lacrima aceasta este a mea și o voiu b'ê.

Însă când o duse la gură, căzu din scoică pe nîșip un globuleț strălucitor ca de fildeş.

Iafet îl examină cu curiositate și arătîndu-l Aryei zise:

— Vezi, lacrima aceasta de iubire, care ai vîrsat-o pentru mine, îndată s'a petrificat. Jehovah a voit să fie așa, fără îndoială. S'ê o sărmană un semn de legătura noastră. El o păstrăm cu sfințenie.

Arya suridea.

— Cum nu aș fi plîns, zise ea, dacă sînt a ta.

Și Iafet luîndu-i capul în brațe, îi sărută ochii ca să soarbă pe veci isvorul lacrimilor lor.

Era cam pe la ameazi, când se întoarse Iafet la ai sei, aducînd cu sine calare pe Arya cea bălaie, rușinos înfășurată în tunica ei și roșind de privirile curioșilor ce o încunjurau.

— Bine că sosii odată, zise Thabar lui Iafet. Te credeam perdut. Merită să ne faci atîta neliniște pentru fata aceasta?

— Adevărat zise Cham, eu și Sem ne-am întors de multă vreme.

— Tăceți, zise Noe.

Iafet ridică pe Arya și luîndu-o de mîna zise:

— Tată, în fața lui D-zeu și înaintea ta, declar că voi lua pe Arya de soție și rog pe Thabar să o primească ca companioană.

Cu toate-că Thabar se părea foarte nemulțumită, Noe luă mîna Aryei și o puse în mîna lui Iafet.

După aceea prepară jertfa lui D-zeu cîrîndu-i binecuvîntarea pentru unirea aceasta, apoi se întoarse către fiii sei și le zise:

Cele-ce au fost scrise s'au împlinit. Aceasta ființă omenască dată ni-a fost ca inimile noastre să fie cercate, fiecare din voi și-a ales partea sa, și la fiecare D-zeu li a destinat locul și viitorul.

Tu, Sem, tu-ai gîndit decât la lucruri prețioase, ear' inima ta a rămas închisă. Pentru aceasta copiii tîi vor fi cei mai bogați între oameni și femeile lor cele mai gătite; și ele vor fi sclavelo bogăției lor. În schimb copiii tîi vor avî înțelepciune și vor instrua lumea.

Tu, Cham, ai fost brutal, din pricina aceasta urmașii tîi vor fi puternici și victimele puterii. Vor avî parte de sclăvie.

Tu, Iafet, ai protejat pe această străină și inima ta s'a deschis milei și dragostei. De aceasta copiii tîi vor fi frumoși și generoși, ear' faptele și lucrările lor vor fi cele mai mărețe și frumoase de pe lume.

Fiindcă ai luat două femei, urmașii tîi vor fi sclavii femeilor și ei își vor iubi sclăvia.

Tu, Arya, care cu blîndeți și credință ai învins mânia lui Jehovah, fi binecuvîntată. Prin tine rasa bălaie se va perpetua lumii și va întrece toate celelalte rase. Prin tine frumșea, gingășia și inteligența vor triumfa peste putere. Prin tine lumea va fi scăpată de ori-ce jug al sclăviei, căci numele t'eu însemnează „libertate“.

Zise și pe altarul improvizat, jertfa fumegîndă se urca ca rugăciunile lui la ceruri.

Sulfina.

Banca generală de asigurare
„TRANSILVANIA“
 în SIBIIU,
 fondată în anul 1868 [1051] 5-

asigurează prelungă condițiile cele mai favorabile:
 a) în contra pericolului de foc și exploziune clădiri de ori-ce fel, mărfuri, produse de câmp, mobiliu etc.
 b) pe viața omului în toate combinațiunile, precum: asigurări de capitaluri pe casul morții și pentru termuri fixate, de zestre și de rente.

Dela fundarea institutului se plătiră:

Despăgubiri pentru daune cauzate prin foc	Sume asigurate pe viață
în a. 1869—1889 fl. 753,907.07	în a. 1869—1889 fl. 604,695.42
în a. 1890 „ 59,643.77	în a. 1890 „ 44,195.08
în a. 1891 „ 51,752.38	în a. 1891 „ 48,316.91
în a. 1892 „ 48,911.78	în a. 1892 „ 57,791.88
Suma fl. 914,215.—	Suma fl. 754,999.29

1,669.214 fl. 29 cr.

Conform bilanțului pentru 1892 fondurile de rezervă și garanție se urcă la
686.795 fl. 44 cr.

Prospecte și formulare se dau gratis.

Deslușiri se dau și oferte de asigurări se primesc prin Direcțiune în Sibiu, (Strada Cisnădiei Nr. 5, casa proprie), sau prin Agenturile generale și principale în Brașov (H. Hermann), Cluj și Arad, precum și prin Agenturile speciale în locurile mai însemnate.

A eșit de sub tipar și se află de vânzare la Institutul Tipografic:
ROMÂNII LA DOBRIȚIN
 sau
CONDAMNAREA Dnui Dr. V. LUCACIU,
 amănunțită dare de seamă a procesului intentat dnu Dr. Lucaciu.
 După raportul „Tribunei“.
 Amplificat și îndreptat.
Prețul 40 cr.

În editura „Institutului tipografic“ a apărut și se află de vânzare
Prăsirea pomilor
 de
D. COMȘA,
 membru în comitetul central al „Reuniunii române agricole“.
Prețul unui exemplar 12 cr.

Au eșit de sub tipar:
A doua edițiune
 din
TINEREA VITELOR
 de
Eugen Brote,
 president al „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiu“.
Prețul unui exemplar 12 cr. v. a.

A eșit de sub tipar:
HOMO SUM.
 ROMAN
 DE
GEORGE EBERS.
Prețul 1 fl. sau 2 lei 50 bani.
 Institutul Tipografic în Sibiu.

A apărut:
Clara Milici
Novelă
 de
 I. Turghenev.
 Traducere din limba rusă de
Enea Hodoș.
 Institut Tipografic în Sibiu.

Legea veterinară.
 Atât primăriile comunale, cât și fiecare econom au trebuință să cunoască **legea** numită **veterinară**. Dl Tormay Béla, secretar de stat în ministerul de agricultură, a scos la lumină o **explicare** populară a legii amintite. În această explicare se vorbește pe larg despre pasapoarte, de târgurile de vite, de boalele lipicioase și multe alte lucruri folositoare. Reuniunea agricolă română din Sibiu a tradus această carte în limba română populară. Cartea se numește:
Învățătorul Munteanu
 împărtășește economilor cele mai de lipsă cunoștințe despre
LEGEA VETERINARĂ
 și
BOALELE CONTAGIOASE
 stând cu dinșii la sfat în lungile seri ale iernii.
 De
Tormay Béla.
 (134 pag. mari.)
 Cartea costă 30 cr. (cu porto postal 35 cr.) și se poate cumpăra dela
Institutul Tipografic în Sibiu.

INSTITUT TIPOGRAFIC în SIBIU.
 Au eșit de sub tipar:
DICTIONAR
 român-germân și germân-român
 de
 Sab. Pop. Barcianu,
 odin. paroch gr.-or. în Rășinari, asesor consistorial etc.
 Revidat și completat
 de
Dr. D. P. Barcianu.
 Partea I. Română-germână.
 704 pagini.
 Prețul 2 fl. 50 cr. v. a.
 Partea II. Germână-română.
 1182 pagini.
 Prețul 3 fl. 80 cr. v. a. = 10 lei.
 Deposit general
 pentru România la librăria lui
Alexandru Degenmann,
 București, Calea Victoriei 53.
 NE. Pentru trimiterea prin poștă 20 cr. v. a. de exemplar.

Institut tipografic în Sibiu.
 A eșit de sub tipar și se află de vânzare la Institutul Tipografic în Sibiu
MEMORIALUL
 arhiepiscopului și metropolitului
Andrieu baron de Șaguna
 sau
 luptele naționale-politice ale Românilor
 1846—1873
 de
NICOLAE POPEA,
 archimandrit-vicar arhiepiscopesc.
 Tomul I.
Prețul 1 fl. 30 cr.

INSTITUT TIPOGRAFIC ÎN SIBIU.
 Se află de vânzare:
Plicuri officioase
 adresate: direcțiunii financiare, — oficiului de dare r. u., — tribunalului reg. ca judecătoria a cărților funduare, — scaunului orfanal comitatens, — primăriei comunale, — judecătoriei cereuale, — protopretorului cercual.
 község elöljáróságától.
 Sz. ....
 A tekintetes
megyei árvaszéknek
 Hivatalból.
 Portomentes.
 ..... ügyben.
100 bucăți 50 cr.
 mărimea 14 X 21 1/2

Institutul Tipografic în Sibiu.
 Strada Măcelarilor Nr. 21.
Biblioteca populară a „TRIBUNEI“.

- Pădureanca.** Novelă de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
- Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Pipéruș Pétru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Păcală și tândală.** Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Colăcăritul.** Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
- Fieca a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
- Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Sfântul Nicolae.** De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Îndărănicul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Blăstēm de mamă.** Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
- Bunica** de Bojena Němcová, tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iarník. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
- Vlad și Catrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Din bătrâni.** Ghiciri, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Pe pământul Turoului** de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Căldărușa cu trei picioare.** Poveste franceză de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Cenușotca.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Un petitor îndărătnic.** Novelă de Björnstjerne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Prietenul meu Văntură-Țeară.** Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Scăpărătoarea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Fata Craiului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Strigoaica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
- Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Taina unei vieți.** De Björnstjerne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
- Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
- Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Sgărcitul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Lumea proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nusciu-împărat.** Poveste populară de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Dina-împărăteasă și peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazăr. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Un idil în Roșeni.** Novelă de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Baba iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Prințesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Dina mărgărelelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- O partidă în patru.** De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Posacal bun de inimă.** Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Croitorul și cei trei feciori.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
- Mica Fadetă.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Rusalin păcurarul.** Poveste de Nicolae Trimbiționiu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
- Roma invinsă.** Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiali. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
- Clara Milici.** Novelă de I. Turghenev. Traducere din limba rusă de Enea Hodoș. Un exemplar 40 cr. sau 90 b.
- O sută de ani.** De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.